

برنامه‌ی عراق برای تولید ۸ میلیون بشکه نفت در روز

عراق با هدف کاهش نیاز به واردات انواع فرآورده خبر داد. به علاوه، عراق همچنین با هدف کاهش وابستگی به واردات گاز، به دنبال افزایش ظرفیت تولید خود در این بخش تا حجم ۴ تا ۵ میلیارد فوت مکعب است. تولید گاز عراق هم‌اکنون ۱/۵ میلیارد فوت مکعب در روز می‌باشد.

وی همچنین افزود: قرارداد احداث خط لوله‌ی انتقال نفت از بصره به بندر عقبه‌ی اردن نیز با هدف تنوع مسیرهای صدور نفت مجدداً تمدید شده که طی یک سال آینده عملیاتی خواهد شد. ■

میادین مهم نفتی موجود انجام می‌شود، با هدف تثبیت عرضه‌ی بلندمدت نفت عراق است که قبلاً و در سال‌های منتهی به ۲۰۱۰ نیز برنامه‌ی آن را بررسی و در مواردی نیز به کمک شرکت‌های نفتی بین‌المللی (از جمله شرکت شل) تا حدودی اجرا کرده بود.

طرح جدید افزایش تدریجی تولید در میادین نفتی اصلی از جمله: مجنون، زبیر و رومیله انجام می‌شود که ظرفیت دو برابر کردن تولید نفت را دارند. عبدالجبار همچنین از اجرای طرح‌هایی برای افزایش ظرفیت پالایشگاهی

احسان عبدالجبار، وزیر نفت عراق اعلام کرد: کشورش قصد دارد ظرفیت تولید نفت خود را تا سال ۲۰۲۹ به ۸ میلیون بشکه در روز افزایش دهد.

تولید نفت عراق در حال حاضر ۴/۸ میلیون بشکه در روز است. وی افزود: البته ظرفیت تولید عراق می‌تواند تا حجم ۱۲ میلیون بشکه در روز نیز افزایش یابد، اگرچه در مجموع، طرح‌های این کشور برای افزایش تولید در تضاد با توافقات کاهش تولید اوپک پلاس (جهت ثبات بازارهای نفت) نیست. به هر ترتیب، افزایش تولید نفت عراق که بیشتر از

نیاز کشورهای حوزه‌ی خلیج فارس به فروش نفت ۹۰ دلاری

دهد تا برای رفع کمبود منابع مالی لازم، وام بگیرد، دولت را با بحران نقدینگی مواجه کرده است.

حمادا افزود: انتشار اوراق قرضه و سایر موارد مشابه، راه‌حل اصلاحی بلندمدت و اساسی در این رابطه نیست بلکه اقدامات موقتی و کوتاه‌مدت است که باید برای انجام تعهدات فوری مانند پرداخت حقوق و یارانه که بیش از ۷۱ درصد از مجموع هزینه‌های دولت را تشکیل می‌دهند، انجام می‌شود. ■

اصلاحات اقتصادی و مالی بنیادی به چگونگی اجرای کاهش هزینه‌ها و اتخاذ فعالیت‌هایی برای افزایش درآمدهای غیرنفتی بپردازیم که در این رابطه کمک و تصمیمات مجلس برای حرکت در این مسیر بسیار مفید و سازنده خواهد بود و به همکاری آن نیز کاملاً اعتماد داریم.

اقتصاد کویت وابستگی شدیدی به درآمدهای نفتی دارد، اما مشکلاتی از جمله فروش نفت با قیمت پایین به دلیل همه‌گیری بیماری کرونا و همچنین ادامه‌ی اختلاف نظر میان دولت و مجلس در مورد وضع قانونی که به دولت اجازه

خلیفه حمادا، وزیر اقتصاد کویت اخیراً اعلام کرد که: کویت و سایر کشورهای حوزه‌ی خلیج فارس برای تامین کسری بودجه‌ی خود نیاز به فروش نفت با بشکه‌ای ۹۰ دلار دارند، اما با توجه به شرایط جاری قیمت‌ها در بازار (زیر ۹۰ دلار در هر بشکه)، ضروری است تا برای رفع این مشکل، تصمیمات مناسب‌تری در این رابطه اتخاذ شود.

وزیر اقتصاد کویت همچنین افزود: ما باید در اسرع وقت به مشکل کمبود منابع مالی و کاهش نقدینگی در اداره‌ی خزانه‌داری کشور بپردازیم و هم‌زمان با

عرضه‌ی ارزان تر گاز توسط قطر با توسعه‌ی میادین گازی

عرضه‌ی گاز طبیعی مایع خود را طی ۱۰ سال آینده تا میزان قابل توجهی افزایش

(LNG) در جهان، مصمم است تا با اجرای یک برنامه‌ی توسعه‌ای مهم و ضربتی

شرکت دولتی نفت قطر (Petroleum (Qatar، بزرگ‌ترین تولیدکننده‌ی گاز طبیعی مایع

دهد. این اقدام در حالی قرار است انجام شود که در شرایط جاری بازار و کاهش قیمت‌ها، رقبا برای رسیدن به قیمت سربه‌سری گاز صادراتی خود تلاش زیادی می‌کنند. بدیهی است، با ورود محمولات جدید تولیدی توسط قطر به بازار، قیمت‌ها نیز در مسیر نزولی تحت فشار قرار می‌گیرند و عملکرد رقبایی که هزینه‌ی تولید بیشتری دارند، تحت‌تاثیر شدید قرار گرفته و فضا برای حضور آنها در بازار بیشتر از گذشته محدود می‌شود.

با این حال، شرکت دولتی نفت قطر در ماه فوریه اعلام کرد که: در فاز اول برنامه‌ی توسعه‌ی میدان گازی گنبد شمالی (مشترک با پارس جنوبی)، قصد دارد با هزینه‌ای بالغ بر ۲۸/۷۵ میلیارد دلار، میزان تولید گاز طبیعی مایع (ال.ان.جی) خود را تا حدود ۴۰ درصد افزایش دهد و مجموع تولید خود (در منطقه‌ی Ras Laffan) را تا سال ۲۰۲۵ از رقم ۷۷ میلیون تن کنونی به ۱۱۰ میلیون تن برساند.

به علاوه انتظار می‌رود، این شرکت در سال جاری فاز دوم برنامه‌ی توسعه‌ی این طرح را نیز اعلام کند که بر پایه‌ی آن، قرار است تا کل تولید گاز مایع طبیعی آن تا سال ۲۰۲۷ به رقم ۱۲۶ میلیون تن افزایش یابد که این حجم از تولید می‌تواند نیاز وارداتی کشورهای ژاپن و کره‌ی جنوبی (به عنوان اولین و سومین واردکنندگان بزرگ ال.ان.جی در جهان) را پاسخگو باشد.

با این اقدام، قطر توانایی آن را دارد که عرضه‌ی رقبا را تحت فشار قرار دهد، همان‌طور که در دو سال گذشته نیز موجب فشار کاهشی روی قراردادهای فروش ال.ان.جی سایر صادرکنندگان شده است.

برخی از کارشناسان بازار گاز نیز بر این عقیده‌اند که: قطر با این تصمیم، بار دیگر سلطه‌ی خود را به عنوان بزرگ‌ترین عرضه‌کننده‌ی ال.ان.جی دنیا تثبیت خواهد کرد، زیرا این تصمیم قطعاً می‌تواند دیگر حاضرین را از بازار خارج کند.

به‌همین دلیل، انتظار می‌رود که سایر شرکت‌ها در هنگام اجرای پروژه‌های توسعه‌ای خود نیز مجبور باشند تا نگاه طولانی‌مدت و رقابت‌پذیری در بازار این کالا داشته باشند تا مشخص کنند که آیا خواهند توانست مزیت رقابتی خود را در مقابل بازار ال.ان.جی قطر حفظ کنند یا خیر؟

قطر که سهمی معادل ۲۰ درصد از عرضه‌ی جهانی ال.ان.جی را دارا است، با فاصله‌ی زیادی نسبت به سایر تولیدکنندگان، کمترین هزینه‌ی تولید گاز طبیعی مایع دنیا را دارد.

قیمت سربه‌سر شدن درآمد و هزینه‌ی تولید گاز در این کشور برای یک محموله به مقصد مهم‌ترین بازار آن (شمال شرق آسیا) حدود ۴ دلار در هر، یک میلیون بی.تی.یو برآورد می‌شود.

در صورتی که این رقم برای سایر عرضه‌کنندگان از جمله: روسیه، موزامبیک و آمریکا بین ۵ تا ۸ دلار و برای استرالیا بین ۷ تا ۱۱ دلار در هر، یک میلیون بی.تی.یو خواهد شد. ■

اصلاح قوانین توسعه‌ی صنعت نفت در ونزوئلا

در اوایل ماه مارس، نیکلاس مادورو، رئیس‌جمهور ونزوئلا اعلام کرد که: مجلس شورای ملی کشور بالاخره موافقت کرد تا با هدف نجات صنعت نفت ونزوئلا از مشکلات یک دهه‌ی اخیر با انجام اصلاحاتی در قانون نفت از "مدل‌های جدید تجاری" در این صنعت مهم و بحران‌زده استفاده شود. البته وی جزئیات بیشتری در این رابطه ارائه نکرد.

تولید نفت خام ونزوئلا در سال‌های اخیر

به دلیل عدم سرمایه‌گذاری مناسب و سوءمدیریت و همچنین تشدید تحریم‌های اخیر ایالات‌متحده‌ی آمریکا (با هدف برکناری مادورو)، کاهش زیادی یافته است.

بر اساس قانون مورد اشاره، مادورو از شرکت‌های خصوصی خواست تا شرکت نفت این کشور (PDVSA) را که یکی از اعضای مهم اوپک است، یاری کرده و نقش بیشتری در فعالیت‌های آن

داشته باشند. قانون نفت در میان ده‌ها موردی بود که مجلس شورای ملی ونزوئلا آن را اصلاح و تصویب کرد.

مجلس همچنین تعهد کرد تا ضمن معرفی "مناطق ویژه‌ی اقتصادی" در نواحی مختلف کشور، قوانینی را برای اصلاح بخش استخراج معادن کشور نیز تصویب کند، اگرچه بازاریابی و فروش نفت و مواد نفتی همچنان در انحصار PDVSA خواهد بود.

بر اساس قوانین جاری، شرکت PDVSA مجاز است تا با شرکت‌های نفتی بین‌المللی مشارکت داشته اما موظف است تا بخش عمده‌ای از سهام آنها را در اختیار داشته باشد. مخالفان سیاسی دولت مدتهاست برای نجات PDVSA نیاز کشور را به مشارکت بخش خصوصی اعلام کرده است. ■

افزایش ظرفیت تولید بزرگ‌ترین پالایشگاه هند

سومین واردکننده و مصرف‌کننده بزرگ نفت در جهان، قصد دارد ظرفیت کل پالایشی خود را در دهه‌ی جاری به طور قابل توجهی افزایش دهد و تا سال ۲۰۳۰ مقدار آن را (از ۵ میلیون بشکه‌ی فعلی در روز) به دو برابر افزایش دهد، به طوری که بتواند علاوه بر تامین تقاضای نیاز داخلی، بخشی از مازاد مصرفی خود را نیز صادر کند. ■

تولید محصولات پتروشیمی را نیز از تصمیمات مهم طرح توسعه‌ای این مرکز پالایشی اعلام کرده تا از به خطر افتادن تجارت سنتی فرآورده‌های نفتی رایج در این شرکت نیز حمایت کند، زیرا انتظار می‌رود در طول ده سال آینده، صنایع پتروشیمی بیشترین کمک را در رشد تقاضای جهانی نفت داشته باشند و جایگزین سوخت حمل‌ونقل جاده‌ای به عنوان عامل اصلی رشد تقاضای آن شوند. علاوه بر آن، هند به عنوان

شرکت دولتی نفت هند (IOC)، بزرگ‌ترین پالایشگر و خرده‌فروش فرآورده‌های نفتی در این کشور، در اواخر فوریه اعلام کرد که: قصد دارد تا با یک سرمایه‌گذاری ۴/۴۶ میلیارد دلاری (معادل ۳۲۹/۴۶ میلیارد روپیه‌ی هند) در طول سه سال، ظرفیت پالایشگاه Panipat را با دو سوم افزایش ظرفیت به ۵۰۰ هزار بشکه در روز برساند. البته، این شرکت در اعلامیه‌ی خود در کنار افزایش ظرفیت پالایشی،

هند در قراردادهای واردات نفت خود از عربستان بازبینی می‌کند

عربستان و سایر اعضای اوپک گزینه‌ی کاهش عرضه را در صورت تصمیم اوپک مبنی بر محدود نگه داشتن تولید و تقویت قیمت‌ها اتخاذ می‌کنند. چرا باید مصرف‌کنندگان هزینه‌ی تصمیمات اوپک را بپردازند؟ پرادهان، در سفر خود به مسکو نیز گفت: کاهش تصنعی تولید توسط اوپک پلاس به منظور بالا بردن قیمت، مورد قبول ما نیست. البته وی پیشتر و در سپتامبر ۲۰۲۰ نیز گفته بود که: هند در جریان شیوع ویروس کرونا و در دوره‌ای که قیمت نفت به بشکه‌ای ۱۹ دلار رسیده بود، با پر کردن ذخایر استراتژیک خود از این طریق، بالغ بر ۷۰۰ میلیون دلار

تصمیم اوپک پلاس برای ثابت نگه داشتن تولید در آوریل نسبت به مارس ابراز کرده و از اوپک پلاس که با کاهش تولید مصنوعی، قیمت‌ها را بالا نگه داشته است، انتقاد کرد. دارمندرا پرادهان، وزیر نفت و گاز هند حتی از اظهارات همتای سعودی خود که در واکنش به درخواست دهلی‌نو برای افزایش تولید نفت، برداشت از ذخایر را به وی پیشنهاد داده بود، انتقاد کرده و بیان وی را غیردیپلماتیک خواند. یک مقام هندی نیز گفت: در حالی که خریداران بر اساس قرارداد تجاری فیما بین، از نظر حقوقی ملزم به دریافت مقادیر ذکر شده در قرارداد هستند، اما

دولت هند با درخواست از پالایشگاه‌های تحت امر خود خواست تا در مورد قراردادهای خرید نفت از عربستان سعودی تجدیدنظر کنند و به تلاش برای کاهش وابستگی نفت خود به تصمیمات اوپک نیز ادامه دهند. هند که حدود ۶۰ درصد از ۸۰ درصد نفت موردنیاز خود را از خاورمیانه وارد می‌کند، چندین ماه است که از مدیریت عرضه‌ی نفت اوپک پلاس ناخشنود بوده و از قیمت بالای نفت که باعث افزایش هزینه‌ی واردات و تورم این کشور شده، ناراضی است. به همین دلیل، مقامات هند در ماه فوریه، بار دیگر ناراضی‌تانی خود را از

سود نصیب خود کرده است.

به هر ترتیب، اقدامات انجام شده‌ی مورد اشاره توسط اوپک پلاس و عربستان، از یک سو منجر به کمبود نفت خام این کشور در بازار و افزایش قیمت آن شده و از سوی دیگر، افزایش تخفیف (فاصله‌ی قیمتی) نفت خام WTI آمریکا نسبت به نفت خام برنت در ماه‌های اخیر، منجر

به افزایش تمایل هند به واردات نفت از آمریکا شده، به طوری که، مقدار آن در فوریه نسبت به ژانویه با ۴۸ درصد افزایش به ۵۴۵۳۰۰ بشکه در روز رسید. در مقابل، واردات آن از عربستان که بیش از یک دهه دومین تامین کننده‌ی نفت هند (پس از عراق) بود، در فوریه با کاهش ۴۲ درصدی نسبت به ماه قبل

از آن، به روزانه ۴۴۵۲۰۰ بشکه رسید که کمترین رقم طی ۱۰ سال اخیر بوده است.

اگرچه، قرار است هند در ماه‌های مارس و آوریل نیز به روند کاهشی واردات نفت مورد نیاز خود از عربستان ادامه دهد. ■

پیش بینی افزایش پروژه‌های بالادستی فراساحلی

بر اساس گزارش موسسه‌ی Rystad Energy، اگرچه صنعت جهانی نفت سال جدید را با قیمت‌های بالاتری در مقایسه با ۱۲ ماه قبل از آن، آغاز کرد اما شرکت‌های مهم نفتی به دلیل کاهش ۳۰ درصدی در قیمت‌ها در سال گذشته و علی‌رغم برخورداری از نقدینگی مناسب در سال جاری، برنامه‌ی احتیاط‌آمیزتری را در اجرای هزینه‌های سرمایه‌گذاری و توسعه‌ای برای سال‌های آتی خود اتخاذ کردند.

از طرفی، به نظر می‌رسد که پیمانکاران نفتی انتظار رشد بهتری را در تعداد پروژه‌های اجرایی نفت و گاز در نواحی فراساحلی به خصوص در آب‌های عمیق طی پنج سال آینده دارند.

به همین دلیل، آخرین اطلاعات اعلام شده توسط موسسه‌ی فوق نشان

می‌دهد که توسعه‌ی فعالیت‌های فراساحلی نه تنها برای جبران تاخیر در اجرای پروژه‌ها و کاهش هزینه‌ها پس از شیوع ویروس کرونا بوده، بلکه برای افزایش تولید نفت و گاز تا سال ۲۰۲۵ نیز برنامه‌ریزی شده است.

در گزارش جدید این موسسه، تعداد پروژه‌های پیش‌بینی شده در بخش فراساحلی طی سال‌های ۲۰۲۰-۲۵ برابر ۵۹۲ مورد بوده، در حالی که تعداد آنها طی دوره‌ی ۲۰-۲۰۱۶ معادل ۳۳۵ و سال‌های ۱۵-۲۰۱۱ معادل ۴۷۸ مورد بوده است.

در پنج سال آینده همچنین، بیشترین رشد در تعداد پروژه‌های فراساحلی در آب‌های عمیق است به طوری که به ترتیب از تعداد ۱۱۵ و ۱۰۶ فقره در دوره‌های ۱۵-۲۰۱۱ و ۲۰۲۰-۲۰۱۶ به رقم ۱۸۱ پروژه در

سال‌های ۲۵-۲۰۲۰ می‌رسد. تحلیل‌گران موسسه‌ی Rystad Energy همچنین بر این باورند که پس از کاهش قیمت نفت در سال‌های ۱۵-۲۰۱۴ و کاهش نرخ اجاره‌ی دستگاه‌های حفاری و هزینه‌ی اجاره‌ی شناورها، فعالیت در بخش فراساحلی نیز صرفه‌ی اقتصادی پیدا کرد.

این در حالی است که در سال گذشته میزان نقدینگی شرکت‌های نفتی با کاهش ۲۰۰ میلیارد دلاری (۳۵ درصد) مواجه شد، به طوری که منابع مالی کافی برای پرداخت نقدی به مالکان و شرکت‌های پیمانکار را نداشته‌اند، اما سال جاری شرایط تا حدودی بهتر شده اگرچه ممکن است تامین تمامی هزینه‌های مورد اشاره میسر نشود. ■

عدم بازگشت تولید نفت آمریکا به سطوح قبل از بحران کرونا

V.Hollub مدیرعامل شرکت نفتی Occidental در آمریکا اعلام کرد که: انتظار نمی‌رود، تولید نفت آمریکا به سطوح پیش از همه‌گیری کرونا بازگردد،

چرا که اغلب شرکت‌ها به جای افزایش تولید، متعهد به رشد ارزش دارایی‌ها در شرکت خود هستند. بنابراین احتمال اینکه تولید نفت ایالات متحده‌ی آمریکا

مجدداً به ۱۳ میلیون بشکه در روز برسد، بسیار ضعیف است. او بر این باور است که در حال حاضر، تمرکز شرکت‌ها بر بهینه‌سازی عملیات و تاسیسات و

سوی تولید نفت بدون انتشار گازهای گلخانه‌ای در حرکت بوده و تاکنون سرمایه‌گذاری‌های زیادی در راستای این موضوع انجام داده است. او گفت: البته، مشکل اصلی سوخت‌های فسیلی نیستند بلکه آلاینده‌های ایجاد شده در زمان استخراج و تولید آنها است و هدف Occidental نیز آن است که راهکارهای عملی جهت کاهش آلاینده‌ها در فعالیتهای خود ارائه کند. ■

اما اکنون بهبود تقاضا را تا اواخر سال جاری و یا اوایل سال ۲۰۲۲ پیش‌بینی می‌کند. وی همچنین گفت: بازار به سوی بهبود عرضه و تقاضا در حرکت است و احتمالاً قیمت نفت خام کمی بهبود می‌یابد، اما انتظار نمی‌رود که به استثنای موارد خاص، قیمت‌ها رشدی بالاتر از سطوح کنونی را تجربه کنند. وی افزود: این شرکت نیز مانند سایر شرکت‌های مهم و معظم نفتی به

افزایش بهره‌وری کنونی آنها است و به دنبال افزایش هزینه‌ها نیستند. اما وی همچنین به بهبود تقاضای نفت به خصوص از سوی چین، هند و آمریکا اشاره کرد که با سرعتی بیشتر از حد انتظار در حال رشد است. این شرکت قبلاً پیش‌بینی کرده بود که تقاضای جهانی نفت تا نیمه‌ی سال ۲۰۲۲ به سطوح قبل از بحران همه‌گیری کرونا بازگردد.

پیش‌بینی افزایش تقاضای جهانی نفت در کوتاه‌مدت

عملکرد بخش انرژی در میان ۵۰۰ شرکت بزرگ در بازار بورس آمریکا، نسبت به سایر بخش‌ها به طرز معناداری بهتر بوده و رشد شاخص این بخش بالاتر از متوسط شاخص کل اعلام شده توسط برخی موسسات معتبر بین‌المللی بوده، به طوری که در مقایسه با رشد ۲ تا ۳ درصدی شاخص کل بازار، شاخص شرکت‌های فعال در بخش انرژی به طور متوسط رشد ۶/۳۸ درصدی داشته است. به علاوه، اخیراً نیز تحت‌تاثیر افزایش قیمت‌های نفت و تصمیم‌گیری‌کننده‌ی اوپک در رابطه با تدوام کاهش سطح تولید، بسیاری از بانک‌های وال‌استریت پیش‌بینی‌های خود از قیمت نفت را افزایش داده‌اند. در اوایل مارس، به دلیل افزایش سرعت بهبود بازار، انتظار کاهش ذخایر و افزایش فعالیت پوشش ریسک معامله‌گران به خاطر تورم، بانک سرمایه‌گذاری Goldman Sachs نیز پیش‌بینی کرده است که قیمت نفت خام برنت (Brent) در سه ماهه‌ی سوم سال، به ۷۵ دلار در هر بشکه افزایش یابد. ■

۳۷۰ هزار بشکه در روز افزایش اشاره شده است. در نتیجه، پیش‌بینی تقاضای نفت اوپک در سه ماهه‌ی دوم سال، با کاهش ۶۹۰ هزار بشکه در روز، به ۲۷/۴ میلیون بشکه در روز خواهد رسید، که در مجموع، این شرایط می‌تواند مانع از کاهش سطح محدودیت‌های تولید و افزایش تولید گروه اوپک پلاس حداقل در چند ماه آینده شود. گروه اوپک پلاس یک هفته قبل از انتشار این خبر تصمیم گرفته بود تا بر اساس شواهد جاری بازار از جمله: بالا بودن موجودی ذخایر جهانی نفت بیش از سطح متوسط پنج ساله گذشته‌ی آن، آغاز فصل تعمیر و نگهداری پالایشگاه‌های آسیا و همچنین نرخ بسیار کم بهره‌برداری پالایشی در آمریکا میزان تولید نفت خود را در ماه آوریل ثابت نگه دارد و فقط روسیه و قزاقستان به میزان کمی تولید خود را افزایش دهند. از طرفی، از ابتدای سال تا اوایل مارس،

به دلیل بهبود تقاضای بنزین در آمریکا و با توجه به گزارش جدید اوپک از بهبود تقاضای نفت، هر بشکه نفت در نیمه‌ی اول مارس مجدداً با قیمت‌های بالاتری معامله شد. اوپک نیز انتظار دارد در سال ۲۰۲۱، میانگین تقاضای روزانه‌ی نفت در مقایسه با سال قبل، ۵/۸۹ میلیون بشکه افزایش داشته باشد. در حالی که در گزارش ماه فوریه، اوپک افزایش تقاضای روزانه در سال ۲۰۲۱ را ۵/۷۹ میلیون بشکه تخمین زده بود. این گروه انتظار داشت که به دلیل توزیع گسترده‌ی واکسن کرونا و دسترسی بیشتر مردم جهان به آن، بهبود تقاضای نفت در نیمه‌ی دوم سال با سرعت بیشتری انجام شود. برای بازه‌ی زمانی پس از آن نیز، گروه اوپک تخمین خود از تقاضای نفت برای سه ماهه‌ی دوم را به میزان ۳۱۰ هزار بشکه در روز کاهش داد، در حالی که در این گزارش تولید نفت به کشورهای غیرعضو حاضر در گروه اوپک پلاس با

ادامه‌ی افزایش تعداد دکل‌های فعال حفاری نفت در آمریکا

۲۰۱۸، برای دو دوره‌ی سه ماهه‌ی پیاپی افزایش یافته، به طوری که در سه ماه پایانی ۲۰۲۰، شمار دکل‌ها ۹۰ دستگاه و سه ماه نخست ۲۰۲۱ تعداد ۶۶ واحد افزایش یافته که همین امر حاکی از افزایش مداوم تولید نفت و گاز آن در مقایسه با دوره‌ی قبل از اکتبر ۲۰۱۹ خواهد بود.

مطالعه و بررسی شمار دکل‌های فعال حفاری در آمریکا، شاخصی برای پیش‌بینی تولید نفت و گاز این کشور در آینده بوده و همواره مورد توجه فعالان بازار نفت در جهان است. ■

بخش نفت، ۹۱ دستگاه در بخش گاز و ۲ واحد در بخش خدمات متفرقه فعال بودند.

همچنین از این مجموع، تعداد ۳۹۱ دستگاه از دکل‌های مورد اشاره برای حفاری افقی، ۲۰ دکل برای حفاری عمودی و ۱۹ دکل برای حفاری جهت‌دار مورد استفاده قرار گرفتند که تعداد آنها در آوریل سال گذشته با توجه به نوع فعالیت به ترتیب، ۵۸۳، ۳۰ و ۴۱ دستگاه بوده است.

در سه ماهه‌ی نخست سال همچنین، شمار دکل‌های فعال آمریکا برای نخستین بار از سه ماه پایانی سال

شرکت خدمات حفاری بیکرهیوز در آخرین گزارش هفتگی خود (اوایل آوریل)، اعلام کرد که: با تداوم روند افزایشی قیمت نفت در بازارهای جهانی، شمار دکل‌های فعال برای تولید نفت و گاز در آمریکا نیز برای هشتمین ماه پیاپی افزایش یافت و نسبت به هفته‌ی پیش از آن (۲۶ مارس) با ۱۳ دستگاه افزایش به ۴۳۰ واحد یعنی بالاترین تعداد از ماه آوریل ۲۰۲۰ تاکنون رسید. اگرچه همچنان حدود ۴۲ درصد (۲۳۴ دستگاه) کمتر از زمان مشابه آن در سال گذشته است.

از مجموع این تعداد، ۳۳۷ دستگاه در

کشف یک میدان نفتی دیگر در چین

انتشار کربن ایفا می‌کند در این برنامه مورد توجه خاص قرار گرفته است. وابستگی چین به واردات نفت و گاز در سال‌های اخیر افزایش چشمگیری یافته، به طوری که ۴۶ درصد گاز و ۷۳ درصد نفت مصرفی آن از خارج وارد می‌شود.

مجموع حجم ذخایر اثبات شده‌ی نفت و گازی که شرکت ساینوپک در شمال غرب چین کشف کرده بالغ بر ۱/۵ میلیارد تن نفت و ۷۴ میلیارد مترمکعب گاز طبیعی است.

سال گذشته، مجموع نفت و گاز تولیدی از میداین واقع در منطقه‌ی شمال غرب آن نیز به ترتیب ۶/۷ میلیون تن نفت و ۱/۹۱ میلیارد مترمکعب گاز طبیعی بود. ■

موسسه‌ی بلومبرگ نیز بر این عقیده‌اند که: اکتشافات جدید ساینوپک تثبیت‌کننده‌ی چشم‌انداز این شرکت در افزایش تولید نفت و گاز و در راستای تلاش دولت مرکزی برای اطمینان بیشتر از امنیت عرضه‌ی گاز موردنیاز کشور به ویژه در منطقه‌ی غرب، طی پنج سال آینده می‌باشد. آنها همچنین بر این باورند که: گاز طبیعی، یک انرژی مهم تولیدی این شرکت است که در جهت تلاش برای کاهش آلاینده‌های زیست‌محیطی در چین مورد مصرف قرار خواهد گرفت.

حوزه‌ی Tarim یکی از حوضه‌های مهم اکتشافی در چهاردهمین برنامه‌ی پنج ساله‌ی چین طی ۲۵-۲۰۲۱ بوده و گاز طبیعی که نقش مهمی در کاهش

بنا بر اعلام شرکت ساینوپک (Sinopec) چین، این شرکت با حفاری چاه Shunbei-X۴۲ در منطقه‌ی خودمختار Xinjiang Uygur، واقع در شمال غرب و در عمق حدود ۷۲۰۰ متری، موفق به کشف یک میدان جدید با ذخیره‌ی قابل‌ملاحظه‌ی نفت و گاز شده است. چاه حفر شده در این میدان، عمیق‌ترین چاه حفاری شده‌ی آسیا در نواحی خشکی است و نشان از پیشرفت، توسعه‌ی تکنولوژیکی و چشم‌انداز ارتقای فعالیت‌های اکتشافی شرکت ساینوپک دارد. تحلیل‌گران نفتی معتقدند: میدان جدید Shunbei، می‌تواند تامین انرژی چین به ویژه در مناطق شرقی را امنیت بیشتری بخشد.

کارشناسان حوزه‌ی انرژی در

پیشی گرفتن انرژی‌های تجدیدپذیر از سوخت‌های فسیلی برای تولید برق در انگلستان

که در این رابطه، سهم کاهشی بخش حمل‌ونقل ۲۸ درصد است. از دیگر سو، به طور کلی به دلیل محدودیت‌های ناشی از گسترش بیماری کرونا و کاهش شدید تقاضا توسط بخش‌های صنعت، خدمات تجاری و حمل‌ونقل، مصرف انرژی در این بخش‌ها در کمترین میزان خود بوده است.

اگرچه در مجموع بخش انرژی‌های تجدیدپذیر باعث شده تا این کشور از نگاه مقامات اجرایی آن در چالش‌برانگیزترین دوره‌ی خود در چندین دهه‌ی اخیر قرار گیرد، با این وجود، در همین مدت کوتاه نیز توانسته است صنعت برق کشور را همچنان سرپا نگه دارد. ■

لازم به یادآوری است که: تولید باد در سواحل انگلستان در سال‌های اخیر بیشترین روند افزایشی تجدیدپذیرها را در تولید برق به خود اختصاص داده که عمدتاً ناشی از سرعت زیاد باد در طول سال در این نواحی و رشد سریع ظرفیت نصب شده‌ی جدید است، به طوری که باد خشکی و دریایی با هم بیش از نیمی از انرژی تولیدی توسط تجدیدپذیر را در این کشور در سال ۲۰۲۰ تامین کرده و تولید رقیمی حدود ۲۴/۲ درصد کل برق موردنیاز کشور توسط نیروی باد انجام شده است.

از طرفی، کل مصرف نهایی انرژی انگلستان در سال ۲۰۲۰ نسبت به ۲۰۱۹ رقیمی حدود ۱۳ درصد کمتر بوده

بر اساس اطلاعات آماری جدیدی که توسط دولت انگلستان منتشر شده است، تولید انرژی برق از تجدیدپذیرها در آن کشور در سال ۲۰۲۰ برای اولین بار در مقایسه با سوخت‌های فسیلی مصرفی برای تامین آن پیشی گرفت، به طوری که در این سال و در حالی که ذغال‌سنگ از چرخه‌ی مصرف برای تولید برق خارج شد در مقابل، تجدیدپذیرها و سایر سوخت‌های فسیلی به ترتیب وظیفه‌ی تامین ۴۲/۹ و ۳۸/۵ درصد از برق مصرفی انگلستان را به عهده داشته‌اند که سهم سوخت‌های فسیلی در مقایسه با سهم ۷۵/۴ درصدی آنها در سال ۲۰۱۰ به کمترین مقدار خود در ۲۰۲۰ رسیده است.

انتظار ابر چرخه‌ی نفتی را نداشته باشید

سطح ۲۰۱۹ فقط به ۱/۴ میلیون بشکه در روز خواهد رسید.

اما این سازمان هشدار داده که با وجود کاهش تولید طولانی و عمیق اوپک و متحدانش و همچنین پیش‌بینی‌ها از کسری عرضه در بازار، موجودی‌های نفت همچنان نسبت به سطوح تاریخی آن بالا است، چراکه در سه ماهه‌ی دوم سال گذشته بشکه‌های زیادی به انبارها سرازیر شده است.

در اواخر ژانویه، موجودی‌های نفت کشورهای سازمان همکاری و توسعه‌ی اقتصادی (OECD)، هنوز ۱۱۰ میلیون بشکه بالاتر از یک سال قبل بود. از طرفی، هنوز قیمت نفت در بازار روند

و اعلام کرد که در سال ۲۰۲۱ حجمی بالغ بر ۵/۵ میلیون بشکه در روز به تقاضای طلای سیاه اضافه خواهد شد. اگرچه، این سازمان همچنین پیش‌بینی کرده است که تولید نفت آمریکا در سال ۲۰۲۱، به میزان ۱۸۰ هزار بشکه در روز کاهش می‌یابد.

البته، مجموعه‌ای از عوامل مانند زمستان سرد در سه ماهه‌ی اول سال و تقویت اقتصاد جهانی به دلیل توزیع واکسن در فصول سوم و چهارم، موجب تقویت افزایش رقم برآوردی آژانس برای تقاضا در سال جاری است.

بر این اساس، فاصله‌ی تقاضای جهانی نفت در سه ماهه‌ی چهارم ۲۰۲۱ با

با رسیدن قیمت نفت برنت به ۷۰ دلار در برخی روزهای ماه مارس و حتی پیش از آن، پیش‌بینی وقوع یک ابر چرخه که قیمت نفت و دیگر کالاها (commodities) را به سطوح بالاتری می‌رساند، باب شد. با این حال، آژانس بین‌المللی انرژی (IEA) در آخرین گزارش خود در ماه مارس اعلام کرد که: داده‌های این نهاد عکس آن را نشان می‌دهد، زیرا موجودی‌های نفت همچنان بالاتر از سطح یک سال گذشته یعنی وقتی ویروس کرونا آغاز به همه‌گیر شدن کرد، می‌باشد.

البته، آژانس در این گزارش، مقدار ۱۰۰ هزار بشکه‌ی دیگر در روز به برآورد تقاضا برای سال جاری میلادی افزوده

ثابت افزایشی به خود ندیده، چراکه نگرانی‌هایی در مورد تقاضای نفت در اروپا و تعلیق توزیع واکسن آسترازنکا در برخی کشورها مانند: ایتالیا، آلمان و فرانسه به وجود آمده است.

به علاوه، مطلب منتشره در گزارش آژانس و رد احتمال ایجاد یک ابرچرخه نیز بر قیمت نفت اثر منفی گذاشته است. آژانس بین‌المللی انرژی همچنین در تخمینی که ناامیدی سرمایه‌گذاران را به همراه داشت، اشاره کرده است که: برای تقاضای حدود ۱۰۰ میلیون بشکه در روز که سطح پیش از همه‌گیری کرونا است، باید تا سال ۲۰۲۳ صبر کرد. اگرچه پس از آن نیز، رشد تقاضا فاقد

قدرت قبل خواهد بود، زیرا دورکاری به یک رویه تبدیل می‌شود و دولت‌ها هم بیشتر تلاش می‌کنند که از مصرف سوخت‌های فسیلی فاصله بگیرند.

شاید به همین دلایل باشد که بر اساس گزارش سالانه‌ی چشم‌انداز انرژی ۲۰۲۶ ارائه شده توسط آژانس بین‌المللی انرژی (IEA)، بازگشت تقاضای جهانی نفت که تا قبل از شیوع فراگیر کرونا ۱۰۰ میلیون بشکه در روز بود، تا سال ۲۰۲۳ طول خواهد کشید، اگرچه شیوع بیماری، یک تغییر همیشگی در رفتار مصرف‌کنندگان بنزین نیز ایجاد خواهد کرد.

پیش‌بینی می‌شود که تقاضای جهانی

نفت تا سال ۲۰۲۶ با رشد ۴/۴ میلیون بشکه‌ای در روز در مقایسه با سال ۲۰۱۹ به ۱۰۴/۱ میلیون بشکه در روز برسد و در مجموع نیز اعلام شده که: به نظر نمی‌رسد تقاضای جهانی نفت به سطح پیش‌بینی‌های قبل از پاندمی برسد، اگرچه مقدار آن در مقایسه با دوران بحران کرونا بیشتر خواهد بود.

بخش پالایشگاهی نیز همچنان با مزاد ظرفیت روبرو خواهد بود و حداقل کاهش ۶ میلیون بشکه‌ای در روز برای این صنعت نیاز است تا نرخ متوسط ظرفیت پالایشی در جهان به سطح معمولی خود که بالای ۸۰ درصد است، برسد. ■

تصمیم عربستان برای افزایش ظرفیت تولید نفت

یکی از شرکت‌های نفتی آشنا به کار در توسعه‌ی میادین نفتی شرکت آرامکوی عربستان سعودی اخیراً اعلام کرده است که آرامکو، به عنوان بزرگ‌ترین شرکت نفتی و صادرکننده‌ی نفت در جهان با هدف دستیابی به ظرفیت اضافی تولید نفت تا میزان ۱/۱۵ میلیون بشکه در روز تا سال ۲۰۲۴، بار دیگر نسبت به انتشار اسناد مناقصه‌ی توسعه‌ی مهم‌ترین میادین نفتی خود در نواحی فلات قاره‌ی عربستان اقدام کرده است.

لازم به یادآوری است که پس از کاهش شدید تقاضای نفت و روند نزولی غیرقابل انتظار قیمت آن در نتیجه‌ی گسترش بیماری کووید-۱۹ در سال گذشته، شرکت نفت آرامکو به عنوان مهم‌ترین عضو سازمان اوپک با هدف تقویت بازار نفت و با دعوت و همکاری با تولیدکنندگان غیرعضو اوپک (تحت

عنوان اوپک پلاس)، در راستای مدیریت و ثبات بازار نفت، برنامه‌ی مدون محدودیت تولید نفت را به اجرا گذاشت و هم‌زمان با آن در ژوئن سال گذشته تصمیم به توقف فعالیت‌های توسعه‌ای شرکت‌های حفاری Noble Corporation و Shelf Drilling Holdings Limited به عنوان مجریان پروژه‌ها و توقف فعالیت دکل‌های حفاری آنها در آب‌های ساحلی کشور و تعویق آن به مدت یک‌سال گرفت.

اما ظاهراً هم‌اکنون این فرصت برای آرامکو فراهم شده تا فعالیت‌های توسعه‌ای پروژه‌های متوقف شده را مجدداً آغاز کند و برای این کار در ماه آوریل اقدام به اعلام و انتشار مجدد اسناد مناقصه‌ی توسعه‌ی میدان نفتی زولف (Zuluf) کرد. بر اساس برنامه‌ی قبلی، قرار بود تکمیل فعالیت‌های توسعه‌ای این میدان تا اوایل ۲۰۲۳ به طول انجامد،

اما پس از تاخیر حادث شده، با شروع مجدد فعالیت‌ها کار خاتمه‌ی اقدامات به اواخر ۲۰۲۳ و یا اوایل ۲۰۲۴ موکول شده است که در نتیجه، قرار است تولید نفت از این میدان از ۸۲۵ هزار بشکه در روز -کنونی- به کمک ۲۷۰ حلقه چاه و ۴ سیستم کابلی GOSPs، با ۶۰۰ هزار بشکه افزایش به ۱/۱۴ میلیون بشکه در روز برسد. ذخیره‌ی نفت و گاز این میدان حجمی حدود ۳۱/۳۱ میلیارد بشکه معادل نفت است.

البته، فعالیت‌های توسعه‌ای میادین مرجان و بری (Berri) نیز قبلاً و از اواخر ماه مارس آغاز شده که قرار است تا سال ۲۰۲۳ تولید نفت میدان مرجان از ۴۰۰ هزار بشکه در روز -کنونی- به ۷۰۰ هزار بشکه و میدان بری از ۳۰۰ هزار بشکه به ۵۵۰ هزار بشکه در روز افزایش یابد. ■